

THẾ NÀO LÀ TU ĐÚNG? - HÒA THƯỢNG THÍCH TRÍ TỊNH

Thế nào là tu đúng - có người theo học đạo lâu năm mà không biết nói lời ái ngữ, không giữ gìn khẩu nghiệp, ăn nói xả láng, chê bai, chỉ trích, vu khống, bịa đặt, phỉ báng kẻ khác.

Nhiều người tu lâu năm, thường đi chùa, ăn chay, ngồi thiền, niệm Phật, làm công quả, theo học giáo lý với nhiều Thầy nổi tiếng! Nhưng bấy nhiêu chưa đủ để chứng mình là người này tu đúng và đưa đến GIẢI THOÁT. Cũng có những người tu chỉ thích đến chùa làm công quả, hoặc thích tạo chùa to, tượng lớn. Có người thích nhiều chùa, đông đệ tử. Có người thích học lấy

nhiều bằng cấp thế gian. Có người thích nổi tiếng,... những cái đó chưa phải là tu.

Sau đây là những tiêu chuẩn tối thiểu, căn bản để nhận xét một người tu đúng:

1. Không còn ham thích tài sản, danh lợi và sắc dục.
2. Không còn dễ nổi sân. Khi gặp chuyện trái ý không giận dữ, bực tức.
3. Không còn kiêu căng ngỗ mạn, khoe khoang, điều khiển kẻ khác. Không còn thích được khen ngợi, được tặng bốc.

4. Không còn chấp vào Đạo tôi, thầy tôi hay pháp môn của tôi là số một. Không còn cái tâm hẹp hòi, ưa chia rẽ, bè phái, chỉ trích vu khống, chụp mũ người khác.

Nếu còn 4 điều trên thì dù đã tu 30, 40 năm, tu đủ loại pháp môn, tụng lâu lâu đủ loại kinh chú, người ấy vẫn chưa tu đúng theo đạo Phật!

Ngoài ra, một người tu còn cần phải có ít nhất những đức tính sau đây:

1. Biết làm Phước, Bố thí:

Có những người học nhiều kinh, hiểu giáo lý, nói đạo hay, nhưng không làm phước, bố thí, mà lại keo kiệt, bõn sẻn, chấp thủ tài sản, tiền bạc của mình.

2. Nói lời Ái ngữ:

Có người theo học đạo lâu năm mà không biết nói lời ái ngữ, không giữ gìn khẩu nghiệp, ăn nói xả lảng, chê bai, chỉ trích, vu khống, bịa đặt, phỉ báng kẻ khác.

3. Từ, Bi, Hỷ, Xả:

Thiếu 4 đức tính này không phải là [người tu](#).

4. Khiêm cung và lễ độ:

Càng tu thì cái ngã phải nhỏ dần và biết cung kính tôn trọng kẻ khác, nhất là các bậc trưởng thượng.

Nếu chưa có những đức tính này thì cũng gọi là chưa biết tu hoặc tu chưa đủ để sửa đổi tâm tính. Hãy tự xét lại, nhìn lại mình xem, mình đạt đến đâu để dừng lại sửa ngay sơ sót, kéo uổng phí một kiếp người may mắn có Đạo. Làm gì cũng nhớ mình là người con Phật!

Pháp ngữ của Hoà thượng Thích Trí Tịnh

Nguồn: **Pháp Thí**